

1820, când ne-am trezit din letargia, în care ne aruncase funestele împrejurări și barbaria orientală, împinși fiind pôte de mișcarea contagiösă și salutară a ideilor revoluțiunei franceze, ce străbătuseră Europa întrégă.

Trebue măi întâi să se producă suficiente opere adevărat literare, ca să ne putem gândi la o istorie a literaturii.

Cu tôte acestea un asemenea conspectă literar, celă am întreprinsă, nu'mă pare a fi lucru atât de prisosă și de neutil măi alesă față cu gradul la care am ajunsă.—Nu! căci, precum s'a disă, de și nu ne putem încă gândi la o istorie a literaturii, totuși presintă un folosă ôre-care: pentru present o satisfacție morală, de a și literatura noastră archaică, puțină, neînsemnată cum va fi fost, din timpurile nebulöse și furtunöse ale istoriei noastre și adusă până 'n timpul, în care trăim; ear' pentru viitor, basat pe acésta criticul va afla un tărâm deja format, și când va fi sosit timpul să se cugete și la o istorie a literaturii, materialul fiind după putință adunat, lucrarea'i va spori cu pași măi repedi.

Scopul acesteii cărți, pe lângă cele arătate este, să fiă și didactică, servind junimei studiöse, de a posede în resumat idee de mișcarea noastră literară, și în genere fiă-cărui Român, de a și cunoșce scriitorii săi.